

ภาคผนวก จ

คู่มือการจัดการเรียนรู้โดยการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาพฤติกรรม

คู่มือเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเป็นการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วย การเสริมแรงทางสังคมและการเสริมแรงด้านกิจกรรมที่เด็กชอบ ดังนี้

๑. การสร้างพฤติกรรมใหม่อันพึงประสงค์

๑.๑ การเสริมแรงทางสังคม การเสริมแรงทางสังคม ๒ ลักษณะด้วยกันได้แก่

๑.๑.๑ การใช้คำพูดชมเชย

๑.๑.๒ และการใช้ภาษาท่าทาง

ซึ่งการเสริมแรงทางสังคมควรใช้วิธีการทั้งสองลักษณะนี้ผสมผสานกัน จะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้นคำพูดที่ควรจะใช้ในการเสริมแรงเด็กอาจจะมีลักษณะที่เป็นคำทั่วไปเช่น คำว่าดีมาก เก่งมาก ภูมิใจ หรือน่ารักมาก เป็นต้น นอกจากนี้คำพูดร่วมสมัยอาจนำมาใช้ได้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส เมื่อครูใช้คำพูดชมเชยครูจะต้องให้ท่าทางของครูนั้นมีลักษณะสอดคล้องกับคำพูดอีกด้วย มิใช่ว่าพูดชมเชย แต่ท่าทางเหมือนกับว่าไม่พอใจ ซึ่งการที่คำพูดกับท่าทางขัดกัน เด็กจะมีความรู้สึกว่าคุณครูกล่าวหรือเยาะเย้ย จะทำให้การเสริมแรงของครูกลายเป็นการลงโทษไป นอกจากนี้เมื่อครูใช้การเสริมแรงทางสังคมในลักษณะของการพูดชมเชยนั้น ครูจะต้องเน้นที่พฤติกรรม อย่าได้ชมเชยลอยๆ เพราะจะไม่ทำให้เด็กรู้ว่าตนเองได้รับคำชมเชยเพราะอะไร เช่น บอกว่า

“เธอเข้าชั้นตรงเวลามาก ครูภูมิใจจริงๆ” แทนที่จะบอกว่า

“วันนี้พวกเธอน่ารักมาก”

ส่วนการใช้ภาษาท่าทางนั้นใช้ได้ง่ายประหยัด และมีประสิทธิภาพอย่างมากถ้าใช้ได้ถูกต้องตามเงื่อนไข แต่ก็เป็นที่น่าประหลาดใจอย่างมากที่ครูส่วนใหญ่ยังไม่นิยมใช้ แต่มักจะนิยมใช้การคว้าแทน ซึ่งถ้าครูจะลองเปลี่ยนมาเป็นการชมเชยเด็ก เมื่อเด็กทำดีและไม่ใส่ใจเมื่อเด็กทำไม่ดี พฤติกรรมของเด็กจะเปลี่ยนมาในทางที่ดี แต่จะต้องระวังไว้ว่าอย่าได้ใช้คำพูดชมเชยในรูปแบบของการเลียดสืออย่างเด็ดขาด เพราะทำให้คุณค่าของตัวเสริมแรงทางสังคมหมดลงไปทันที

๑.๒ การเสริมแรงด้านกิจกรรมที่เด็กชอบ

ครูอาจจะพบได้ว่าเด็กในโรงเรียนนั้นส่วนใหญ่นิยมจะทำกิจกรรมที่ตนเองชอบซ้ำๆ ซากๆ เช่น การเล่นเกม การเข้าร่วมกิจกรรมนอกเวลา การใช้เวลาส่วนใหญ่ในการวาดรูปและเล่นดนตรี เป็นต้น ถ้าครูพบว่าเขามีกิจกรรมที่เขาชอบกระทำเป็นประจำในโรงเรียนแล้ว ครูสามารถที่จะใช้กิจกรรมนั้นมาวางเงื่อนไขในการเพิ่มพฤติกรรมที่เด็กทำน้อยที่สุดได้ เช่น ถ้าครูรู้ว่าเด็กชอบวาดรูปมาก ครูก็อาจจะวางเงื่อนไขเด็กว่า

“ถ้าเธอทำงานส่งครูได้ครบ ครูจะให้เวลาว่างเธอ ๑๐ นาที ไปวาดรูป” เป็นต้น

ซึ่งถ้าเด็กชอบวาดรูปจริงๆ การวางเงื่อนไขเช่นนี้มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ แต่ก็อย่างที่เราได้กล่าวไว้แล้วตอนต้นว่า การวางเงื่อนไขจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับลักษณะของเงื่อนไขที่ครูวางไว้กับเด็ก ต้องเป็นเงื่อนไขที่สอดคล้องกับความจริง และวางเงื่อนไขแบบค่อยเป็นค่อยไป จึงจะสำเร็จได้

๒. การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรม

เมื่อมีการสร้างพฤติกรรมให้กับพนักงานผู้ให้บริการแล้วสิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือการรักษาพฤติกรรมให้คงอยู่หรือนานที่สุด ซึ่งคงต้องอาศัยหลักการเสริมแรงเป็นหลัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๒.๑ ตัวเสริมแรงทางสังคม (Social Reinforces) แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑.๑. เป็นคำพูดและ

๒.๑.๒. เป็นการแสดงออกทางท่าทาง ได้แก่ การชมเชย การยกย่อง การสัมผัสตัว

๒.๑ ตัวเสริมแรงที่เป็นกิจกรรม (Activity Reinforces) หรือ เป็นกิจกรรมที่เด็กให้ความร่วมมือ การใช้กิจกรรมที่ชอบมากกว่ามาเสริมแรงกิจกรรมที่ชอบน้อยกว่า เช่น ถ้างานกลุ่มนักเรียนสามารถให้ความร่วมมือได้นักเรียนก็จะได้คะแนนในป้ายอรรถรรมมากขึ้นตามเป้าหมาย เป็นต้น

๓. การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนทั่วไป ตั้งแต่ชั้นเรียนระดับอนุบาลไปจนถึงระดับประถมศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว ไม่ปฏิบัติตามกติกา ซึมเศร้า วิดกกังวล เครียด ก่อวุ่น พุดบด ไม่สนใจการเรียน ไม่ชอบเรียน

๓.๑ การเสริมแรงทางสังคม

๓.๑.๑ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ได้แก่ จัดพื้นที่ที่จะใช้สอนเด็กในห้องเรียน ควรจะมีพื้นที่ที่เด็กจะเรียนได้ทั้งห้อง ที่สำหรับเรียนเป็นกลุ่ม และที่สำหรับเด็กบางคนที่จะทำงานคนเดียวควรมีพื้นที่ที่เด็กจะทำกิจกรรมอย่างอิสระ พื้นที่ที่ครูจะเดิน และที่สำหรับวางเครื่องมือในการทำกิจกรรม เป็นต้น รวมทั้งการจัดที่นั่งและการใช้พื้นที่ในห้องจะต้องให้ครูมองเห็นเด็กได้ทุกจุด

๓.๑.๒ เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้สอน เป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในห้องเรียน เนื้อหาจะต้องเป็นลำดับขั้นตอนที่เด็กทำได้ทีละขั้นโดยมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด และถ้าเป็นไปได้ควรให้เด็กผ่านตามระดับความสามารถของเขา

๓.๑.๓ กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ครูจะต้องเตรียม เพื่อให้เด็กสนใจและใช้เวลาเรียนรู้ได้เต็มที่ โดยมีเวลาว่างระหว่างกิจกรรมมากจนเด็กเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น เน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูใส่ใจติดตามการทำงานเด็กเพื่อให้การแนะนำหรือชมเชยเด็กที่ทำได้ รวมทั้งป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเองในเวลาเดียวกัน

๓.๑.๔ กฎกติกาของห้อง จะเป็นแนวทางให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ควรทำ หรือ พฤติกรรมที่เด็กจะต้องปฏิบัติ เด็กควรรู้ตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละวัน กฎของห้องเรียนจะมีไม่มาก ประมาณ ๓-๔ ข้อ ต้องเขียนในระดับที่เด็กทุกคนเข้าใจ ทำได้ ระบุให้ชัดเจน เขียนในเชิงบวก เช่น เขียนว่า “สุภาพ ช่วยเหลือคนอื่น ยกมือก่อนพูด ไม่ละลาบละล้งข้างของคนอื่น” กฎของห้องจะต้องอธิบายยกตัวอย่างให้เด็กเข้าใจชัดเจน และบอกเงื่อนไขในการปฏิบัติว่า การทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร การไม่ทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร เช่น ถ้าปฏิบัติตามกฎจะได้รับคำชม ความชื่นชม รางวัล สิทธิพิเศษ ได้ทำกิจกรรมที่ชอบ การไม่ปฏิบัติตามกฎจะใช้วิธีการเชิงปฏิเสธ เช่น ไม่พูดด้วย ไม่ใส่ใจ ดุเตือน ตัดรางวัล ตัดสิทธิ ถูกริบของ หรือย้ายจากที่ที่เด็กพอใจ เป็นต้น

๓.๒ การเสริมแรงด้านกิจกรรมที่เด็กชอบ

๓.๒.๑ กิจกรรมการแข่งขัน

๓.๒.๒ การเล่นเกมต่างๆ

๓.๒.๓ กิจกรรมที่เน้นทักษะการคิด

๓.๒.๔ อารมณ์ขันและความตลกของผู้สอน

๓.๒.๕ และบรรยากาศการเรียนรู้การสอนที่ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป เป็นต้น

๔. การควบคุมตนเองและการบังคับตนเอง

การควบคุมตนเองและการบังคับตนเองนั้น จัดเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดของการปรับพฤติกรรม การที่บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรม หรือการกระทำของตนเองได้ โดยเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย และกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้น จึงเป็นวิธีการที่ดีและไม่ยึดติดกับการเสริมแรงใดๆ จากภายนอก นอกจากนี้ยังสร้างให้บุคคลมีวินัยในตนเองอีกด้วย

การปรับพฤติกรรม โดยการพัฒนาการควบคุมตนเองนั้น สามารถนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้ได้หลายประการ เช่น

๔.๑ การเสริมแรงทางสังคม

๔.๑.๑ การควบคุมสิ่งเร้าไม่ใหมากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

๔.๑.๒ การสังเกตตนเองต่อพฤติกรรมที่แสดงออกต่างๆ และหมั่นยับยั้งตนเองต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

๔.๑.๓ การควบคุมการเสริมแรงและการลงโทษตนเอง

๔.๑.๔ การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องพฤติกรรมที่ถูกต้อง

๔.๑.๕ การพัฒนาความรับผิดชอบ เป็นคุณลักษณะที่ดีที่สุดในการควบคุมตนเอง

๔.๒ การเสริมแรงด้านกิจกรรมที่เด็กชอบ

ถ้าครูรู้ว่าเด็กชอบวาดรูปมาก ครูก็อาจจะวางเงื่อนไขได้กว่า “ถ้าเธอทำงานส่งครูได้ครบครูจะให้เวลาว่างเธอ ๑๐ นาที ไปวาดรูป” เป็นต้น

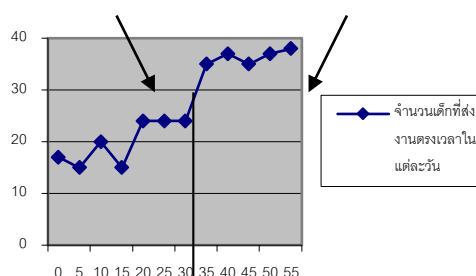
๔.๓ การใช้เบี้ยอรรถกร คือ การใช้เบี้ยอรรถกรจัดได้ว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดของการใช้การเสริมแรงทางบวกเบี้ยอรรถกรนั้นอาจจะเป็น แต้ม ดาว เบี้ย หรือคะแนน สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงอื่นๆได้ เช่น อาจจะแลกเปลี่ยนเป็นเวลาว่าง แลกเป็นขนม แลกเป็นคำชมเชยหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของอื่นๆ โดยที่ครูต้องจัดทำตารางการแลกเปลี่ยนต่างๆ เอาไว้ซึ่งวิธีการหาสิ่งต่างๆ มาแลกเปลี่ยนกับเบี้ยอรรถกรนั้น ครูอาจทำได้โดยการสำรวจความต้องการของเด็กเสียก่อน จากนั้นจึงค่อยจัดลำดับความต้องการ โดยที่สิ่งที่เด็กต้องการมากเด็กจะต้องใช้เบี้ยจำนวนมากมาแลก แต่เกณฑ์ในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ควรจะกำหนดให้เด็กได้มีโอกาสแลกได้โดยไม่ยากนัก ไม่เช่นนั้นเด็กจะขาดแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมเป้าหมายนั้น และการใช้เบี้ยอรรถกรจะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้าครูจะแสดงถึงจำนวนของเบี้ย ดาว แต้ม หรือคะแนน ที่เด็กได้รับโดยการทำตารางรายชื่อแล้วติดเอาไว้หน้าชั้นเรียน เด็กจะได้รู้เห็นความก้าวหน้าของตนเองดัง

เซนต์รูปตัวอย่างที่ ๑

ชื่อ - สกุล	วันที่					รวม
	๑	๒	๓	๔	๕	
ด.ช.สุดหล่อ ขยันหมั่นเพียร	* * *	* * * * *	* * * *	* * * * *	* * * *	๒๑
ด.ช. พัฒนภุช มาร์กัส	* *	* *	* * *	*		๘
ด.ญ. พิษญากร ไชยศิลป์	* *	* * *	* * *	* * * *	* * *	๑๕

ดั่งรูปตัวอย่างที่ ๑ แสดงถึงจำนวนดาวที่เด็กได้ในแต่ละวันเนื่องจากทำงานเสร็จทันเวลาในแต่ละชั่วโมง

ถ้าครูต้องการจะให้วิธีการใช้เบี้ยorrณกรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ก็อาจจะทำได้โดยการเอาข้อมูลที่ได้นั้นไปเขียนกราฟให้เด็กเห็นถึงความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นดั่งรูปที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐาน การใช้เบี้ยorrณกร

ดั่งรูปตัวอย่างที่ ๒ แสดงถึงผลของการใช้เบี้ยorrณกร

จากรูปที่ ๒ เด็กจะให้เห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างชัดเจน อันจะทำให้เด็กเกิดความภูมิใจในสิ่งที่ตนเองทำมากยิ่งขึ้น การทำเช่นนี้อาจจะช่วยให้ครูสามารถลดความสำคัญของเบี้ยorrณกรลงได้ อีกทั้งจะเป็นการง่ายอย่างมากถ้าจะถอดการใช้เบี้ยorrณกรแล้วยังคงทำให้เด็กคงพฤติกรรมที่เหมาะสมอยู่ต่อไป

ที่	ชื่อ - สกุล	ชื่อเล่น	เลขประจำตัวประชาชน
๑.	เด็กชายนาวิน ทองสร้อย	นาย	๑๑๕๙๙๐๐๔๗๐๑๒๒
๒.	เด็กชายพัทธพร โพธิ์ศรี	ตี๋	๑๑๕๙๙๐๐๔๔๔๖๔๔
๓.	เด็กชายประภัส ดิษเทวา	ภัส	๑๑๗๙๙๐๐๔๙๖๑๔๘
๔.	เด็กชายกิตติชัย โพธิ์งาม	ออย	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๕๕๕๖
๕.	เด็กชายพิสิษฐ์ พงษ์เนียม	หมูหิ้น	๑๑๗๐๕๐๐๐๗๗๐๔๒
๖.	เด็กชายธิดานนท์ ภูเขียว	กาย	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๗๕๑๔
๗.	เด็กชายปฎิภาณ เม่นสุข	มาร์ค	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๘๘๑๒
๘.	เด็กชายณัฐศักดิ์ ภูเขียว	ปอนด์	๑๑๗๙๙๐๐๕๑๒๖๙๑
๙.	เด็กชายวัชรพล ดาวเรือง	คิว	๑๑๗๐๕๐๐๐๗๖๙๓๓
๑๐.	เด็กชายพงษ์เทพ เงินทองดี	ทิม	๑๗๔๙๙๐๑๒๑๐๑๘๘
๑๑.	เด็กชายวศิน พิศลัม	บอส	๑๑๗๐๕๐๐๐๗๗๑๘๒
๑๒.	เด็กชายธนากร รอดไว	ไอ้ต	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๒๑๗๒
๑๓.	เด็กชายนพชัย คล้ายหะนา	นพ	๑๑๓๙๖๐๐๔๖๑๒๔๑
๑๔.	เด็กชายธีระพงษ์ บุญตวงษ์	โจ	เพ็งย้ายเข้า
๑๕.	เด็กหญิงณัฐชนน หมอนทอง	มะนาว	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๐๒๖๙
๑๖.	เด็กหญิงอรวรรินทร์ ปิ่นงาม	ออน	๑๑๗๙๙๐๐๕๑๓๑๘๒
๑๗.	เด็กหญิงจิรวิญญา แดงนัม	เนย	๑๗๒๐๘๐๐๒๒๗๕๒๔
๑๘.	เด็กหญิงวลัยลักษณ์ สมพงษ์	กระปุก	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๒๗๗๖
๑๙.	เด็กหญิงพิลาสลักษณ์ เชื้อจ้อย	พีค	๑๑๗๙๙๐๐๕๐๔๑๖๗
๒๐.	เด็กหญิงจันทิรา เอ็มอินทร์	อิม	๑๒๐๙๗๐๒๓๗๖๖๕๐
๒๑.	เด็กหญิงรัตติกาล สุขใส	แพร์	๑๑๓๙๖๐๐๔๒๓๒๘๕

กติกาและเงื่อนไขการแลกรางวัลกติกาการแลกของรางวัล คือ

๑. สามารถสะสมคะแนน (อาจจะเป็น แต้้ม ดาว เบี้ย หรือตัวปั๊มการ์ตูน) ที่ได้รับจากกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั่วโมง

๒. สามารถนำคะแนนสะสมมาแลกรางวัลไหนก็ได้ตามที่นักเรียนสนใจ

๓. รางวัลมีมากมายหลากหลายเช่น ขนม ตุ๊กตา ของเล่น ปากกา ดินสอ สมุด เป็นต้น

๔. สามารถนำมาแลกรางวัลได้ตามที่นักเรียนต้องการ ที่ไม่เกินจำนวนเบี้ยorrการที่มี

เงื่อนไขการรับรางวัล ครั้งที่ ๑ ดวง (อาจจะเป็น แต้้ม ดาว เบี้ย ลายเซ็นคุณครู หรือตัวปั๊มการ์ตูน)

๑. กิจกรรมการทำงาน เช่น

๑.๑ ทำงานที่ได้รับเสร็จตามมอบหมาย

๑.๒ ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย

๑.๓ ช่วยเหลือผู้อื่น

๑.๔ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

๒. กิจกรรมการเรียนรู้ เช่น

๒.๑ มีเครื่องเรียน แบบเรียน เครื่องใช้ต่างๆ ครบตามที่โรงเรียนกำหนด

๒.๒ จัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบและดูแลรักษาเป็นอย่างดี

๒.๓ มีเป้าหมายในการเรียนรู้

๒.๔ ตั้งใจเรียนสม่ำเสมอ

๓. กิจกรรมการแต่งกาย

๓.๑ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย

๓.๒ แต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน

๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีด้วยการแต่งกายเครื่องแบบนักเรียน

๓.๔ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ มารยาทการแต่งกาย

๔. กิจกรรมการพูดจา

๔.๑ การพูดจาสุภาพเรียบร้อย

๔.๒ สนใจซักถาม

๔.๓ การยอมรับความคิดเห็นที่คนอื่นแสดงออกด้วยคำพูด

๔.๔ การใช้คำพูดเหมาะสมกับบุคคลที่ต้องการสื่อสารด้วย

๕. กิจกรรมการใช้สิ่งของส่วนรวม

๕.๑ การใช้ของส่วนรวมอย่างถูกวิธี ทะนุถนอม ประหยัด ใช้แล้วเก็บไว้ที่เดิม

๕.๒ หลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายส่วนรวม

๕.๓ เคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมไม่ปิดกั้นผู้อื่นและไม่ยึดครองมาเป็นของตน

๕.๕ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ตารางสะสมคะแนนด้วยเบี้ยorrกรเพื่อแลกของรางวัล
 (อาจจะเป็น แต้้ม ดาว เบี้ย ลายเซ็นคุณครู หรือตัวปั้มการ์ตูน)

เมื่อสะสมครบ	แลกของรางวัล	หมายเหตุ (อาจมีเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม)
๕ คะแนน		เช่น ปากกา ดินสอ ขนม อื่นๆ
๑๐ คะแนน		เช่น กล่องดินสอ ยางลบ สมุดอื่นๆ
๑๕ คะแนน		เช่น กระปุกออมสิน ขนม ปากกา สมุดบันทึก เป็น ต้น

สะสมแต้มด้วยเบี้ยอรรถกร
(อาจจะเป็น แต้ม ดาว เบี้ย ลายเซ็นคุณครู หรือตัวปั๊มการ์ตูน)เพื่อแลกของรางวัล

เมื่อสะสมครบ	แลกของรางวัล	หมายเหตุ (อาจมีเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม)
๒๕ คะแนน		เช่น ตุ๊กตาบาร์บี้ กิ๊บเซ็ท สมุด หุ่นยนต์
๓๕ คะแนน		เช่น กระเป๋าการ์ตูน
๕๐ คะแนน		เช่น ตุ๊กตาตัวใหญ่เป็นต้น

กติกาการแลกของรางวัล คือ

๑. สามารถสะสมคะแนน (อาจจะเป็น แต้้ม ดาว เปี้ย หรือตัวปั้มการ์ตูน) ที่ได้รับจากกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั่วโมง
 ๒. สามารถนำคะแนนสะสมมาแลกรางวัลไหนก็ได้ตามที่นักเรียนสนใจ
 ๓. รางวัลมีมากมายหลากหลายเช่น ขนม ตุ๊กตา ของเล่น ปากกา ดินสอ สมุด เป็นต้น
 ๔. สามารถนำมาแลกรางวัลได้ตามที่นักเรียนต้องการ ที่ไม่เกินจำนวนเบี้ยorrกรที่มี
- เงื่อนไขการรับรางวัลของนักเรียนในกิจกรรม ต่อครั้ง/ครั้งละ ๑ ดวง (อาจจะเป็น แต้้ม ดาว เปี้ย ลายเซ็นคุณครู หรือตัวปั้มการ์ตูน)**

๑. กิจกรรมการทำงาน

๑.๑ ทำงานที่ได้รับเสร็จตามมอบหมาย เช่น

- การทำโครงงาน
- การจัดกิจกรรมในโรงเรียน
- ทำงานด้วยความรอบคอบ
- ศึกษารายละเอียดของงาน หรือส่งการบ้านตรงเวลาทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย
- กำหนดระยะเวลาในการทำงานของแต่ละส่วน

๑.๒ ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น

- คัดไทย
- สมุดหนังสือสะอาดเรียบร้อย
- หากพบความบกพร่องรีบแก้ไขโดยด่วน
- การทำกิจกรรมใดๆไม่ว่าเล็กหรือใหญ่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- มีกฎเกณฑ์ในชีวิตประจำวัน เช่นการทำอะไรเป็นเวลา และสม่ำเสมอให้ขาด

๑.๓ ช่วยเหลือผู้อื่น เช่น

- ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เพื่อนนักเรียนในทางที่ถูกที่ควร
- มีน้ำใจไม่เอารัดเอาเปรียบเพื่อน
- มีความอดทนขยันหมั่นเพียร ช่วยเหลือผู้อื่นได้
- เคารพในสิทธิของผู้อื่น
- มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น

๑.๔ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เช่น

- ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆอย่างดี
- ช่วยเหลือเพื่อนๆทำเวรห้อง
- แบ่งหน้าที่คนในห้องอย่างชัดเจนและความสามารถ
- มองโลกในแง่ดีและจะไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

๒. กิจกรรมการเรียนรู้

๒.๑ มีเครื่องเรียน แบบเรียน เครื่องใช้ต่างๆ ครบตามที่โรงเรียนกำหนด

- มีหนังสือ สมุด ดินสอ ปากกา ยางลบ ครบ
- มีความละเอียดรอบคอบ
- ดูแลเครื่องเรียน แบบเรียนของตนเองได้
- จัดเตรียมสมุด หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนมาตามตารางการเรียนประจำวัน
- สามารถจัดเตรียมงานที่ครูสั่งได้เป็นอย่างดี

๒.๒ จัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบและดูแลรักษาเป็นอย่างดี

- จัดเก็บอุปกรณ์ได้ตามที่กำหนดได้
- ฝึกฝนตนเองให้มีระเบียบวินัย
- จัดเตรียมสิ่งของ อุปกรณ์การเรียนให้สะอาด อยู่เสมอ
- รักษาอุปกรณ์ได้สะอาด จัดเก็บเรียบร้อย และอยู่ในที่เหมาะสม
- มี ๓ ส คือ สะสาง สะดวก และสะอาด ทำให้ดูแลรักษาอุปกรณ์ง่าย

๒.๓ มีเป้าหมายในการเรียนรู้

- เลิกเรียนปฏิบัติได้
- ไม่เกะกิดในห้องเรียน
- สรรหาการเรียนรู้หลากหลาย
- ใช้ภาษาชัดเจน
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๒.๔ ตั้งใจเรียนสม่ำเสมอ

- หมั่นทบทวนบทเรียน
- ตั้งใจฟังในห้องเรียน
- ไม่ลุกหรือเดินในระหว่างเรียน
- ฝึกการจับประเด็นสำคัญ
- มีสมาธิในการฟัง และการคิดวิเคราะห์

๓. การแต่งกาย

๓.๑ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เช่น

- แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน(ชายเสื้อใส่ในกางเกง)
- รักษาเครื่องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ
- รักษาร่างกายให้สะอาดเรียบร้อยเป็นประจำ
- ไม่สวมใส่เครื่องประดับ และของมีค่ามาโรงเรียน
- ไม่แต่งกายหรือไว้ทรงผมผิดระเบียบ

๓.๒ การแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน

- ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
- สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียนได้เป็นอย่างดี
- แต่งกายได้สุภาพเรียบร้อยเหมาะสมตามสภาพของโรงเรียน และงานกิจกรรม
- นักเรียนแต่งกายเวลาและโอกาส ที่โรงเรียนจัดอย่างเหมาะสม

๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีด้วยการแต่งเครื่องแบบนักเรียน

- ต้องมีบุคลิกภาพสะอาด สุภาพเรียบร้อย สัมกับเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมอันดีงาม
- เป็นผู้อนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม เป็นแบบอย่างให้เพื่อนๆ ได้
- แต่งกายได้เรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบวินัยของทางโรงเรียนที่กำหนด
- แต่งกายได้ถูกระเบียบตามสถานที่กำหนด เช่นโรงเรียน สถานที่ราชการอื่นๆ

๓.๔ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ มารยาทการแต่งกาย

- สวมใส่เสื้อผ้าตามโอกาสที่เหมาะสม
- แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
- ร่วมอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นตามวาระโอกาส เช่นที่หมู่บ้านบางระจัน
- สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด เรียบร้อย ไม่ยับยู่ยี่
- สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับวัย

๔. กิจกรรมการพูดจา

๔.๑ การพูดจา สุภาพเรียบร้อย

- ไม่พูดจาหยาบคาย
- มีกิริยาวาจาที่เหมาะสม
- หลีกเหลี่ยงการพูดคำหยาบ
- นักเรียนพูดจาสุภาพต่อ พ่อแม่ ครู รวมทั้งเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
- นักเรียนพูดจาไพเราะมีหางเสียงทุกครั้ง

๔.๒ สนใจซักถาม

- ถามด้วยความมั่นใจ
- ซักถามด้วยความสุภาพเรียบร้อย
- สนทนาซักถามถึงเรื่องราวต่างเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
- การตั้งคำถามในบทเรียนที่น่าสนใจ
- ถามโดยใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย

๔.๓ การยอมรับความคิดที่ผู้อื่นแสดงออกด้วยการคำพูด

- การพูดดี อารมณ์ดี มีเมตตากับเพื่อนและคนรอบข้าง
- ฟัง คิด และซักถามครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ และจดบันทึกไว้เสมอ
- การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่พูดแทรก
- เคารพและยอมรับการแสดงออกของผู้อื่น
- ไม่พูดแทรก ไม่พูดก่อกวนเพื่อน หรือครูผู้สอน

๔.๔ การใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบุคคลที่ต้องการสื่อสารด้วย

- ใช้คำพูดไม่หยาบคาย กับครูผู้สอนหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
- ไม่ตะโกนเสียงดังในห้องเรียน หรือบริเวณโรงเรียน
- นักเรียนใช้คำพูดได้เหมาะสมกับวัยและสถานที่
- นักเรียนใช้น้ำเสียงแจ่มใส นุ่มนวลชวนฟัง
- ใช้ภาษาพูดกับครูได้อย่างเหมาะสม

๔. กิจกรรมการการใช้สิ่งของส่วนรวม

๔.๑ การใช้ของส่วนรวมอย่างถูกวิธี ทะนุถนอม ประหยัด ใช้แล้วเก็บไว้ที่เดิม

- ไม้กวาด ไม้ถูพื้นและถังขยะ
- แปรงลบกระดาน
- คอมพิวเตอร์
- อุปกรณ์ห้องสมุด
- อุปกรณ์การเรียนอื่นๆ

๔.๒ หลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม

- ไม่ทำลายทรัพย์สินส่วนรวมโดยเจตนา
- ไม่ขีดเขียนบนโต๊ะเรียนและผนังห้องเรียนอย่างเด็ดขาด
- ช่วยดูแลอุปกรณ์ เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องน้ำ โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น
- ตลอดจนรอบๆบริเวณของโรงเรียน
- ไม่ลักลอบเอาอุปกรณ์ที่อันตรายทุกชนิดเข้ามาโรงเรียนเพราะจะเกิดความเสียหาย

๔.๓ เคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมร่วมกัน ไม่ปิดกั้นผู้อื่นในการใช้ และไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

- ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม
- การแบ่งปัน หรือการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมในโรงเรียน
- เปิดโอกาสให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อตนใช้งานเสร็จ
- ไม่ยึดเอาอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในห้องเรียนมาเป็นของตนเอง
- การไม่นำหนังสือหนังสือห้องสมุดหลายๆเล่มมาเก็บไว้ที่ตนเอง

๔.๔ การถือว่าหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ เช่น

- ไม่กดสวิตช์ไฟเล่น เพื่อยืดอายุการใช้งาน
- เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม
- รักษาสมบัติ เช่น อุปกรณ์การเรียน เป็นต้น
- มีจิตสำนึกในการดูแลและไม่ทำลายของส่วนรวม
- เห็นคุณค่า และช่วยกันรักษาทรัพย์สินของส่วนรวม